

עלון הדית

קיבוץ גזית, עלון מספר 1305, 18.09.2013

עוד יש מפרש לבן באופק
מול ענן שחור כבד
כל שנבקש לו יהי.
ואם בחלונות הערב
אור נרות החג רועד
כל שנבקש לו יהי.

לו יהי, לו יהי
אנא - לו יהי
כל שנבקש לו יהי.

מה קול ענות אני שומע
קול שופר וקול תופים
כל שנבקש לו יהי
לו תישמע בתוך כל אלה
גם תפילה אחת מפי
כל שנבקש לו יהי
לו יהי לו יהי.....

ואם פתאום יזרח מאופל
על ראשנו אור כוכב
כל שנבקש לו יהי.
אז תן שלוה ותן גם כוח
לכל אלה שנאהב
כל שנבקש לו יהי.
לו יהי, לו יהי...

מילים: נעמי שמר

ועוד תועדו בעשרות רשימות ופורסמו בדף שהודפס ופורסם מידי יום, בנוסף לעלון הקיבוץ שהמשיך בפעילותו הקבועה. עוד בעלון דיווח מקיף של איציק מסרי רכז המשק, לצד הדיווחים הקבועים של רבקה ועומרי ודיווחים שוטפים של בעלי תפקידים, זרם המשפחות הבאות – חוזרות, לגור בגזית נמשך, והפעם נכיר מקרוב את אלון אגי ונדב לובנפלד. ובטורים הקבועים הכרות אחרת עם שבעת המינים, מחשבות של שנה חדשה, דרישת שלום מאורית לביא – קנט והכרות עם דרך חיים מרתקת, שונה ודומה לשלנו כאן, מתכונים ברוח חגי תשרי וכמובן ברכות ותשבצים.

קריאה מהנה ושבת שלום
כרמית רזיאל - מאיר

העלון הפעם עומד בסימן חגי תשרי ותחילת הסתיו. הסתיו שמביא עמו את עמודי החלב הלבנים שמסמנים שהטבע עומד לקראת שינוי, ריח של גוייבות באויר רימונים, וקלמנטינות חמצמצות של תחילת העונה, הכנת שנות טובות, ניקיונות מיוחדים ובישולים חגיגיים. שעות האור אחר הצהרים שהולכות ומתקצרות..

חגי תשרי, שמביאים עימם אור שמחה תפילות וסליחות, מביאים עימם גם זכרונות מימים אחרים. ארבעים שנה עברו מאז פרצה בצהרי יום כיפור המלחמה. מלחמה שרבות נכתב עליה לאורך השנים, וכל כלי התקשורת עוסקים בה בימים אלו.

כאן בעלון בחרנו לגעת במלחמת יום כיפור מהזווית שלנו, האישית- קיבוצית, עשינו זאת דרך שני מפגשים (הראשון מובא כאן, והשני שיתקיים במהלך חול המועד סוכות יובא בעלון הבא) מיוחדים ומרגשים, עם מי שהיו בזמן המלחמה אמהות צעירות שבעליהן גוייסו בחטף, לתקופה שנמשכה כחצי שנה.

המפגש הזה, שבו ישבנו למעשה שני דורות, אמהות צעירות שבעליהן עדיין משרתים במילואים, ומי שהיום כבר סבתות גאות, וזוכרות את ימי המלחמה התחושות והקושי, כאילו לא חלפו ארבעים שנה, היה מרתק ומרגש.

אני מודה לנשים שהסכימו להפגש ולשתף ולתמר שעשתה איתי את כל הדרך הזו משלב הרעיון ועד הכתבה (הראשונה ובקרוב השנייה) המוכנה.

בעזרת הארכיון הנפלא שלנו והצוות שתמיד מאושר לסייע בכל בקשה, תיבלנו את המפגש והכתבה בקטעים שפורסמו באותם ימי מלחמה.

הקריאה של הדפים המצהיבים מאז, גם למי שלא נולד באותו הזמן, ממחישה באופן מרגש כיצד, למרות הקושי הגדול, נמשכו כאן חיי היומיום.

עשרות דרישות השלום שהתקבלו מהחיילים בדרכים שונות, מבצעי הכנת עוגות, איסוף ספרים ומשחקים ושליחתם בחבילות, ו"קומנדו בטי" שלא הסתפק בשרותי הדואר ויצא למבצעי חלוקה ישירות בשטח... הוועדות ושיחות הקיבוץ שנמשכו כל הזמן, לצד הסרטים ופעילות התרבות, כל אלו

עושים תרבות - מבזק

טלי אלון ורז בר שדה

אירועי סוכות:

יום שני 16.9 – הכנת קישוטים לסוכה ולאחר מכן ערב פיצות

יום רביעי – 18.9 – (ערב חג) הרקדה וקפיטריה

יום שישי 20.9 – ארוחת ערב בדשא הגדול ומופע רוק לילדים עם להקת התפוזים. המופע נקרא אדון שוקו. מופע שמח עם שירים של אריק אינשטיין.

המופע יתחיל בשעה 20.45 בבמה הגדולה.

חג שמח!

עלון גזית

עורכת: כרמית רזיאל מאיר

מערכת: תמר. קמינצ'יק, קרן. ל, אילנה. מ.ק, נטע. צ

עיצוב גרפי: אילנה. מ.ק

מייל: alon.k.gazit@gmail.com

ת.ד.: 265

בגזית:

בעבר היה התקצוב נעשה על בסיס של 250 ש"ח (חוג+ נסיעות+ הוצאות נלוות) לילד לחודש.

מצב נוכחי:

ברור לכולנו כי הסכום שהוקצב בעבר איננו ריאלי. ברור כי יש לתקצב בסכום כלשהו ולא ניתן להשאיר "מצב פרוץ" בו כל אדם בוחר חוג כראות עיניו וללא בקרה. בחינה שלנו הראתה כי בפועל קיימת עלות מעשית של בין 200-400 ₪ + תוספת של עלות הסעות.

החלטה לפתרון:

- בעקבות נתונים אלו הוחלט לעדכן את תקציב החוגים בהתאם למציאות ויחד עם זאת לשים גבול המשקף את יכולת הקיבוץ לעמוד בהוצאות.
- התקצוב שניתן הינו עד – 400 ₪ לחוג (במקום 250 ₪) ועד – 200 ₪ נסיעות (לא תוקצב בעבר).

3. תזכורת חשובה - כלי רכב ממונעים:

נהיגה בקלאב קר מותרת לבעל רישיון נהיגה. שימוש בקלנועיות מותר רק לבוגרים מגיל 18. הנהיגה בהם מתחת לגיל זה אסורה ומסוכנת. וכמובן כל נהיגה בכל כלי רכב מחייבת רישוי, ביטוח, רישיון, ועמידה בכל דרישות החוק.

4. העברת בקשה לתמיכה ממוסדות:

לאחרונה היו לנו מספר מקרים של פניות לתמיכה של הקיבוץ לאחר הוצאה כספית של החבר. ככלל לא מכיר הקיבוץ בהוצאות באופן רטרואקטיבי ודורש פנייה למערכת לפני כל הוצאה כספית שהחבר חושב שישקק בה לתמיכת הקיבוץ. השיתוף של הקיבוץ קריטית בשל ההיכרות הרחבה שיש למערכות עם הפתרונות השונים, מערכות תמיכה חיצוניות עמן הקיבוץ עובד והאפשרויות להוזיל את העלויות בשל כך. נבקש להקפיד על כך.

בקשות לעזרה בדיעבד לא יקבלו מענה.

5. מחסן גיורא:

מחסנו של גיורא לא סודר מזה זמן רב. ברצוננו להתחיל לטפל בנושא. לשם כך כל מי שיש לו ציוד במחסן יקבל מכתב להתייחסות בימים הקרובים. ציוד שלא נחוץ יינתן כתרומה. מטרות המחסן – לאפשר אחסון לחברי קיבוץ שמעוניינים לאחסן ציוד חשוב עבורם. לשמור ככל הניתן על סדר ואיכות הציוד המאוחסן. לאפשר למי שנזקק לקבל מהמחסן ציוד שאיננו בשימוש.

6. ברוכים הבאים לגזית:

יוני ונועה וילנד – הורים למיקה.

1. גזית כפיילוט מועצה לאורח חיים בריא:

קיבוצנו נבחר השנה כפיילוט לפרויקט אורח חיים בריא במועצה. במסגרת הפיילוט תומכת המועצה במימון פרויקטים המעודדים אורח חיים בריא בקיבוץ. את הפרויקט בגזית מובילה קרן לובנפלד. מטרת התוכנית הלאומית היא לקדם את בריאות הציבור ולהגביר את השליטה שלהם על בריאותם ואף לשפרה, וזאת על מנת להגיע למצב של רווחה גופנית, נפשית וחברתית מלאה. לטובת קידום הבריאות נעשה שימוש במספר אסטרטגיות לפעולה: בניית מדיניות ציבורית מקדמת בריאות. יצירת סביבות תומכות בריאות (מתקני ספורט, תאורה בשבילי הליכה/אופניים). חיזוק הפעילות הקהילתית העלאת המודעות לחשיבות של פעילות גופנית ותזונה נבונה, חיזוק מיומנות ומתן כלים שיסייעו לפרט לשמור על בריאותו או לשפרה.

פעילות שבועה במסגרת הזו:

- א. הוקם בעלון המדור "טיפ של תזונאית"
 - ב. יפתח בקרוב חדר הכושר.
 - ג. יבוצעו סדנאות בתחום התזונה לחברים ובחינוך.
 - ד. מבוצעות ריצות הירח מידי חודש.
 - ה. ייבחן מחדש תפריט חד"א בדגש על תזונת ילדים.
 - ו. נבחנת הרחבת החוגים בגזית – ולאחרונה נוספו חוגי זומבה וטניס.
- הציבור מוזמן לבוא עם רעיונות נוספים והמלצות לנושאים שיכולים לשרת מטרה זו.

2. ניהול תקציב הקהילה:

בשנים האחרונות עשתה הקהילה קפיצת דרך משמעותית בכל הקשור לניהול תקציבים. ברוב הענפים קיימת מודעות לתקציב, המסגרת שלו ומבוצע מעקב תקציבי מסודר בהתאם להחלטת הקיבוץ באשר לסבסוד. במקומות בהם קיימים גרעונות אנו פועלים על מנת להסדירם וזאת ללא פגיעה בשירות הניתן לחבר מתוך הבנה שהוא הלקוח.

למרות הרשום מעלה - בשני תקציבים מרכזיים שהוגדרו כ"שירותי ליבה" – בריאות וחינוך קיים גידול ברור. תקציבים אלו תופחים מידי שנה ומקשים על שמירה על קהילה מאוזנת.

הגדרות שבוצעו בשני התקציבים הללו במהלך השנים התרופפו ואני וממלאי התפקידים נשב בחודשים הקרובים כדי להבהיר את גבולות הגזרה בין אחריות הקיבוץ לאחריות החבר.

חשוב לומר - לא מדובר בהפרטה – אלא

בהבהרת הגבולות באשר לאחריות !!

ההחלטות יהיו כמובן כפופות להחלטות הקיבוץ בעבר ובהווה.

ההחלטות בחלקן אינן קלות, אבל הכרחיות כדי שלקהילה יהיה תקציב מאוזן ותוכל להרשות לעצמה גם לצמוח. בהקשר לכך טופלו במהלך החודש האחרון החוגים לילדים

למודלים. הכרת העקרונות של 2 המודלים לדין והחלטה.

נאמר כי בהמשך, ותוך כדי הלמידה והדיון הציבורי נוצרה התובנה שנושא ההתפרנסות לא יכול לעמוד בפני עצמו והתקיימה פעילות במרכז בניית ה"פרחים" ל 2 המודלים אשר מציגים את ההסדרים העיקריים האפשריים, ברוח והמהות של כל אחד מ 2 המודלים.

צוין כי ההנהלה התייחסה לבקשות והערות של חברים אשר ביקשו: לשמוע מקיבוץ שמתנהל כבר כמה שנים לפי עקרונות המודל החדש המוצע כאחת החלופות – הזמנה יו"ר קיבוץ עברון שהרחיבה על המודל שהם מיישמים, התקיימה פגישה לשיח פנימי והבעת עמדות, דעות ותחושות של חברים בהנחייתן של טלי ספיר ואסתר לבנון מורדוך, ומתקיימת עבודה בניסיון להציג דוגמאות לתקציבים בכפוף לעקרונות של 2 המודלים שביקשו חברים רבים, בעיקר צעירים ושכבת ביניים.

נאמר גם שבשנה הבאה עלינו לטובה, הקיבוץ מתקרב לקבלת החלטה על הכיוון בו ירצה להמשיך (שלאחריה תושקע עבודה רבה בפיתוח המודל שמתאים לקיבוץ שלנו).

אנחנו מברכים ומקווים להגיע בשנה זו, עם כל בית גזית, למחוזות טובים ובטוחים, ששורה בהם - ערבות ושותפות, לצד חופש אישי ואחריות ומעל כולם - חברות טובה.

הערה - בשבועות הקרובים יתקיימו מספר שיחות קיבוץ בנושאים הבאים: הצגת מאזן הקיבוץ לשנת 2012, דו"ח חצי שנתי של המשק, הקהילה ופליזת תעשיות ודיון על הביטוח הסיעודי.

שנה טובה

משולחן מרכז המשק

איציק מוסרי

אנו לאחר הצגת הדוחות התמחיריים החצי שנתיים ובד"כ דוחות ענפי המשק מצביעים על המשך מגמת שיפור התוצאות הכספיות. מגמה זו אינה מובנית מאליה שכן חווינו ואנו עדיין חווים משברים ענפיים (כלל ארציים) כגון הסדר הפטם בענף הלול, מתווה לוקר ברפת החלב ושאר מריעין בישי. מה שמסייע לנו בכל זאת לשמור על המגמה הם הניסיון, המקצועיות והמסירות של רכזי הענפים, ותקוותי שנצליח לשמור על כך גם בעתיד. הדוחות יוצגו בפני כלל החברים באסיפה קרובה.

מעבר לפעילות השוטפת אנו עוסקים בתחומי המשק במספר נושאים שאינם במהלך העסקים הרגיל של המשק ולפחות חלקם יוצגו להלן:

סיכום ישיבת הנהלת הקיבוץ מס' 13 30.8.13

השתתפו: נעה דוד, סיטו ספרן, אסתר לבנון מורדוך, עומרי סאאל, איתי סורוקה, רבקה וילנד, דבי עצמון, איציק מסרי.

חסרו: ראול קולודנר, יהודה בן חיים, עמוס גורן, ניר גלנט.

סדר היום:

מינוי נציג/ת הנהלת הקיבוץ בהנהלת קהילה.
סיכום שנת תשע"ג.

סיכום:

מינוי נציג/ת הנהלת הקיבוץ בהנהלת קהילה

לפני מספר חודשים פנתה נעה דוד ובקשה להחליפה כנציגת הנהלת הקיבוץ בהנהלת קהילה. נועה מלאה תפקיד זה במשך למעלה מ 4 שנים במסירות ובהתמדה וההנהלה כיבדה את בקשתה. סוכם שלאחר שמנהל הקהילה הנבחר יכנס לתפקידו, נבצע את ההחלפה הפרסונאלית וכך היה. ההנהלה מינתה את אסתר לבנון מורדוך להחליף את נעה דוד כנציגת הנהלת הקיבוץ בהנהלת קהילה. בהצלחה!

סיכום שנת תשע"ג

הוצגו הנושאים המרכזיים בהם עסקה הנהלת הקיבוץ בשנת תשע"ג שכללו:

הקמת תאגיד חברים חגית שמטרתה לשמש מנגנון לשיוך נכסים לחברי הקיבוץ – אם וכאשר יוחלט כך. כזכור החלטנו להקים תאגיד שילול את חברי הקיבוץ בעת הזאת ולבצע זאת בחלון זמן צר מבחינת אישורי רשויות המדינה. ואכן הדבר בוצע.

צוות ההתפרנסות בהנחיית אילן מאייר הגיש את פרי עבודתו והמלצותיו להנהלת הקיבוץ. ההנהלה החליטה על תהליך למידה וחשיבה לכלל החברים ותפעל לקידום הנושא לאורך כל השנה.

הוקם צוות לשימור אתרים בקיבוץ שמשימתו לסמן מבנים ואתרים שראוי וחשוב לשמר אותם, הצוות פעל במהלך השנה לקידום הנושא.

עם בחירתו של עמרי סאאל כמנהל קהילה הושלמה מלאכת החלפת המנהלים הבכירים בקיבוץ.

נפרדנו מורד מרקאר מנהלת משק וכספים ומיאיר בוימל מנהל קהילה.

נושאים שותפים:

הוצגו דוחות של הצוותים העוסקים בנושאים האסטרטגים – שיוך דירות, צמיחה דמוגרפית ושיוך נכסים.

אושר דו"ח ביקורת – ועד מקומי והוצג בשיחת קיבוץ.

הוגשו דוחות תקציב חצי שנתיים ושנתיים של המגזרים: משק, קהילה, תעשיות והוצגו בשיחת קיבוץ.

חברי ההנהלה התייחסו בדיון בעיקר לנושא תהליך ההתפרנסות שהיה מרכזי מאד ושלט בסדר היום של ההנהלה.

צוינו המאמץ לשתף את החברים בכל הסוגיות בהם עסק צוות ההתפרנסות שכלל: הכרת נתוני ההתפרנסות בקיבוץ, דיון וסימון הערכים המשותפים הנבחרים ובחינת התאמתם

אנו סבורים כי המהלך הוא מחויב המציאות שכן לאור שחיקת המחירים והרווחיות בענף החלב בארץ יהיה יתרון לגודל ולהתייעלות התפעולית. מהדוחות האזוריים ניתן לראות בנקל את הפערים הקיימים בין הרפתות הממוזגות הגדולות שכבר ביצעו את המהלך לבין רפתות שנשארו כפי שהן.

אמנם לפנינו עוד תהליך ארוך של בניית ההסכמים, תכנון וקבלת אישורים אך בכוונתנו לקצר תהליכים ככל הניתן ולהקדים את העברת החולבות לגזית כבר בשלב הראשון האפשרי ורק בשלב השני להעביר את שאר העדר.

דיר -

הסתיים השלב הראשון של עבודות התשתית להקמת הסככה. הקונסטרוקציה מוכנה ונמצאת בשטח אך אנו נאלצים להמתין לקבלת היתר הבנייה שמתממה בעיקר לאור החופשות המאורגנות בהן היו כל רשויות התיכנון (וב"ע, משרד החקלאות, איכו"ס וכו').

מים -

זה זמן רב אנו פועלים במספר ערוצים להגדלת מקורות המים לחקלאות במקום להשתמש במי מקורות. לאחר מאבקים קשים קיבלנו סוף סוף את המנה הראשונה של מים מתשלובת הקישון באמצעות אגודת המים חרוד ואנו פועלים כעת להגדיל את מה שהובטח כך שנקבלם במהרה ועוד בעונת ההשקיה הנוכחית.

תחנת הדלק -

נחתם הסכם עם חברת "מבוא שומרון" לשידרוג תחנת הדלק ולאספקת דלקים (לסולר בלבד). הביצוע בפועל מתעכב לאור העובדה שאנו נדרשים ע"י המשרד לאיכות הסביבה לבצע עוד מס' בדיקות קרקע כתנאי לאישורם לכך שטיפול החלפת הקרקע שביצענו הושלם במלואו לשביעות רצונם.

הנהלת חשבונות -

מזה כשנתיים מנוהלת הנה"ח שלנו במיקור חוץ ע"י איציק פופר מ"רוזנבלום הולצמן רואי חשבון" שעבד מטעמם בגזית בהיקף משרה מצומצם מאד. לאחר תקופה ומס' דיונים שקיימנו הגענו למסקנה שקיבוץ כגזית על היקף פעילויותיו הן במשק והן בקהילה זקוק לניהול צמוד יותר שיהיה יד מכוונת ומגבשת לצוות שחלקו חדש במערכת שלנו.

לאור זאת הודענו לאיציק על כוונתנו להפסקת ההתקשרות עם "רוזנבלום הולצמן" ובמקביל, גייסנו מנהלת חדשה, את מאיה שקד-אזולאי, רו"ח שתהיה עובדת גזית ותחל עבודתה בקרוב.

בימים הקרובים יקבע הלו"ז ואופן השלמת המהלך. גם אם הנסיבות אולי אינן המתאימות ביותר, ברצוני להודות לאיציק על מקצועיותו, מסירותו ויכולתו תמיד לתת תשובות לשאלות הדחופות.

לקראת **השנה החדשה** ובדיוק שנה מאז הגעתי לגזית ברצוני לאחל לכולנו שתהיה שנה מיוחדת, אחרת, שנה מלאת הפתעות משמחות, אומץ לעשות דברים חדשים כך שנוכל לשלב את כל הטוב של השנה שעברה עם הרבה טוב חדש.

בברכת שנה טובה

איציק מוסרי

חשמל -

שוק החשמל או לפחות תחום ייצור החשמל נפתח בשנים האחרונות ויוצר הזדמנויות לייצר חשמל ולמכרו לחברת החשמל (דוגמת הפרויקטים הסולאריים) ו/או לרכוש חשמל מוזל מיצרנים פרטיים (כחלף לחברת חשמל).

בנושא רכישת חשמל אנו מקיימים דיונים ומו"מ עם מס' גורמים המייצרים ומוכרים חשמל מאחת מתחנות הכח הקיימות או שאמורות להתחיל לפעול בקרוב, לבין האפשרות לאפשר לחברה יזמית להקים בשטחי גזית תחנת כח פרטית שתספק את צריכת החשמל שלנו (ותמכור את עודפי הייצור שלה לאחרים).

ההחלטה שהתקבלה בדירקטוריון העיסקי היא להתקשר עם אחד מיצרנים הפרטיים איתנו הגענו להסכמות כאשר חלופה זו לא "מפריעה" לכל החלטה שתהיה בקרוב בעניין תחנת הכח (הנחת העבודה היא שבכל מקרה תחנה שכזו לא תקום לפני חלוף 5 שנים).

טורבינות רוח -

אמנם קשור לנושא חשמל אבל כאן חלקנו הוא בהעמדת השטח הנדרש בלבד. מדובר על מס' פרויקטים אזוריים להקמת טורבינות רוח לייצור חשמל. הפרויקט אליו אנו קשורים הוא פרויקט בהובלת "שיכון ובינו" להקמת הטורבינות במקרקעי מולדת וגזית כאשר על שטחנו מתוכננות לקום כ-10-12 טורבינות.

בהתייחס להליכי התכנון שצריך לעבור עד לאישור הפרוייקט, יש להניח שיעברו עוד שנים ארוכות עד לביצועו.

פתרון קצה לביוב (מט"ש מקומי) -

כפי שניתן לראות החלו עבודות התשתית בשכונת ההרחבה ואנו פועלים בתוך חלון הזמן שניתן לנו ע"י המוא"ז לאישור חריג שעיקרו הקמת מט"ש מקומי שיעמוד בקריטריונים המחמירים של משרד הבריאות ותמ"א 34 (תכנית מיתאר ארצית למשק המים והביוב).

לצורך הובלת התהליך התקשרנו עם משרד עו"ד מוביל ועם חברה העוסקת בהקמת מתקנים שכאלה וכבר צלחה תהליכים דומים ואנו מאמינים כי ביכולה להשיג את היעד. חשוב להדגיש כי ההצלחה אינה מובטחת אך על כף המאזניים עומד סכום כספי גבוה מאד (הן ההפרש בעלויות ההשקעה בין החלופות והן העלות השוטפת הגבוהה הצפויה בחלופת החיבור למט"ש האזורי).

מקרקעין -

החלטנו להצטרף למהלך המובל ע"י מרכז חקלאי העמק והמוא"ז לטיפול בהגדלת מס' הנחלות של חלק מהיישובים הזכאים לכך. תקן הנחלות ההיסטורי של גזית הוא 100 נחלות (עם 60 דונם לנחלה) כאשר בפועל מס' הנחלות המאושרות (בתי אב) בגזית הוא כ-200.

המשמעות הפרקטית של המהלך הוא "העברת" שטח מחוזה חכירה זמני ל"חוזה המשבצת" שהוא חוזה קבוע. כמו תמיד יש להניח שגם כאן לא נזכה בכל תאוותנו (באופן של הכפלת שטח המשבצת) אבל כנראה שאין לנו יותר מידי להפסיד במהלך.

רפת -

לאחר תקופת חיזור ארוכה הוסכם עם קיבוץ משמר העמק על כניסה לתהליך מיזוג הרפתות של שני הקיבוצים על בסיס עקרונות שהוצגו ואושרו בישיבת הדירקטוריון העיסקי.

על מנת לארגן את השירות הטוב והזול ביותר. פרטים יפורסמו אחרי קבלת החלטות בדון.

ארוחות בשבוע סוכות ושמחת תורה

יום ג' 17/09/13 : אין ארוחת ערב

יום ד' 18/09/13: ארוחת בהריים רגילה
ארוחת ערב : **" חג סוכות" בחדה"א** - המועדון לחבר פתוח + הרקדה

יום ה' 19/09/13 - **שבתון**: אין ארוחת בוקר
ארוחת צהריים רגילה (11:30-13:00) - המועדון לחבר פתוח

ארוחת ערב : **"פיצרייה פלוס" בחדה"א** - אחרי הארוחה המועדון לחבר פתוח

יום ו' 20/09/13: **ארוחת בוהריים מיוחדת ומחוזקת**
ארוחת ערב: **"אש השנה" על הדשא של המועדון** - המועדון לחבר פתוח

שבת 21/09/13 : ארוחת צהריים רגילה - המועדון לחבר פתוח

יום ג' 24/09/13 : אין ארוחת ערב

יום ד' 25/09/13: **ארוחת חג ערב "שמחת תורה" רגילה** - המועדון לחבר פתוח

יום ה' 26/09/13: **שבתון** - **ארוחת צהריים רגילה** (11:30-13:00) - המועדון לחבר פתוח

יום ו' 27/09/13: ארוחת בוהריים רגילה

ארוחת ערב רגילה - המועדון לחבר פתוח

שבת 21/09/13 : ארוחת צהריים רגילה - המועדון לחבר פתוח.

שנה טובה ומתוקה

איתן אוסטרובסקי

הקמת צוות עיצוב

מנהלת המזון החליטה להקים צוות עיצוב של חדר האוכל – כולל אזור ההגשה, במטרה לשפר את המראה והזרימה באולם. חברים וחברות שמעוניינים להצטרף לצוות יכולים לפנות אלי (050-5227166).

תפריט

במסגרת שיפור השירות והתייעלות התחלנו לעשות יותר מנות תוצרת עצמית במקום קניות ולהימנע ככל שניתן משימוש בקופסאות שימורים. ביום ב' ממשיכים בהתמדה עם ה-Meatless Monday, תפריט צמחוני מגוון ועשיר במיוחד. אחרי החגים נחדש את ערבי ג' עם תפריט סביב נושא מרכזי.

בוהריים של ימינו

כפי שבטח שמתם לב חל חיזוק וגיוון בתפריט של הבוהריים. בולטים הקרואסונים, האמפנדס בטעמים שונים, הבלינצ'ס, שניצל הבית בנוסח נפוליטני ועוד. מי שעדיין לא ניסה מוזמן להגיע.

פיצות

התגובות על הפיצות הדקות אפיות על אבן היו חיוביות מאוד. הפסקנו למכור פיצות הביתה בימי ה' בערב ולחלופין יפתח החדה"א לסעודת פיצות ועוד תוספות בתדירות של פעם בשבועיים. עקבו אחר המודעות.

מכירות

לרווחת החברים, ילדים ולקוחות בכלל, אנו מוכרים במחירים נמוכים תוצרת עצמית של מוצרי אפיה קפואים (פיצות אישיות, אמפנדס, קנישס, פשטידות, קרואסונים ועוד), גלידות מגוונות במחירים נמוכים, מוצרים ארנגטינאים (אלפחורס, ז'רבה, ריבת חלב) ולאחרונה יין הבית במבצע. אפשר להזמין מראש.

אירועים

לאט ובהדרגה אנו חוזרים לערוך אירועים וארוחות, בינתיים רק בתוך הקיבוץ. הכוונה שלנו לנצל יתרון יחסי בתחומי הבשרים השונים ומוצרי האפיה. חברים מוזמנים להירתם ולקרוא לנו לבשל ולארגן אירוע.

תחזוקה והיגיינה

החלפנו את הפנלים של עגלות הגשה ובקופה, ממשיכים בצביעת כיסאות ושולחנות והשלמנו תיקונים של טיח וצבע בחדר האוכל ובאזור מכונת הכלים.

כמו כן עודכנו סדרי עבודה להפעלת מכונת שטיפת הכלים וההיגיינה בשירותים, שיפרנו את רמת התברואה הכללית ונצבע את אזור הסירים המקררים והפריזרים.

מיחזור

עיצבנו פינה חדשה מסודרת ונקייה למחזור פחיות ובקבוקים ליד מכונת שטיפת הכלים. אנא שימו לב ותשליכו למחזור במקום המיועד לכך. דעו שהכסף שנאסף ממכירה נועד לקידום תכניות של ילדים ונוער.

ילדים ונוער

אנו בקשר עם דבי עצמון כדי לתכנן ולשפר תזונת הילדים,

במסגרת הדיונים על שינויים באורחות החיים, אשר התחיל בנושא התפרנסות, הפך עניין קליטה בכלל וקליטת הבנים בפרט לנושא המרכזי. התברר די מהר שאין אפשרות לשמור על הקיבוץ כחברה שיתופית אלא על ידי חברות מלאה בו.

בדיונים בסוגית הקליטה צוין חוסר ההצלחה שלנו בקליטת הבנים, דבר אשר גרם לחיפוש מסלולים קליטה אחרים, ובעקבות זה סגרנו את הקליטה לחברות מלאה. מתברר שזאת הייתה שגיאה קשה. נכון שלאורך שנים אחוז קליטת הבנים אצלנו היה נמוך, אבל דווקא בשנים האחרונות, לפני קבלתו של "מודל גזית", אשר סגר את האפשרות של קליטה לחברות "רגילה", קיבלנו לא מעט חברים חדשים.

הנה הנתונים על חמש שנים לפני קבלת מודל גזית:

בשנת 2003	התקבלו 6 חברים
בשנת 2004	התקבלו 13 חברים
בשנת 2005	התקבלו 9 חברים
בשנת 2006	התקבלו 3 חברים
בשנת 2007	התקבלו 13 חברים
בשנת 2008	התקבלו 7 חברים [שנת קבלת המודל]
בשנת 2012	התקבלו 4 חברים [בני/ות זוג של חברים]

סך הכל כ 57 חברי קיבוץ חדשים.
מזה עזבו במשך הזמן 8 כמעט כולם מסיבות אישיות.
3 מהם עברו לקיבוצים אחרים.

נתונים נוספים: יש כיום בגזית כ 70 חברים בני גזית, והם יחד עם בני זוגם מהווים כ 1/3 מכלל חברי הקיבוץ.

אין ספק שצריך ליצור מסלול קליטה מתאים עבור צעירים, בנים ואחרים, אשר יהיו ממעוניינים להצטרף לקיבוץ. התנאים יהיו אולי קצת שונים מהמקובל בעבר, אך בעיקר ניתן יהיה לשמור ולפתח את המסגרת החברתית הקיימת, אחרת יהיה תהליך של התפרקות.

נקווה לטוב!

בעקבות השיחה הפתוחה על האופק הקיבוצי שלנו

נשאר טעם טוב לאחר השיחה הפתוחה, ב 21.8, שבה קיימנו חילופי דברים במעגל של הקשבה הדדית למגוון דעות. היה זה עוד מפגש (כמו גם המפגש עם מזכירת עברון) שנולד בעצם ממה שקרוי אצלנו "השטח", כלומר מביטוי צורך שבא מחבר/ה שמציעים משהו בונה, תורם, להמשך הדיאלוג החברתי בתוכנו, ותודה לטלי ספיר-גורן על היוזמה.

ברובה הגדול התנהלה השיחה ברוח טובה, גם אם עלו בה שאלות ותהיות לא פשוטות הן בנוגע לחששות אישיים והן בביטוי דאגה ותקווה לעתידה של הקהילה הקיבוצית שלנו.

זו היתה חוליה משמעותית בשרשרת הפעילויות והמפגשים שמובילה ההנהלה מאז סיים צוות ההתפרנסות את תהליך הלמידה והחשיבה.

צריך לזכור שהצוות לא הוקם כצוות בעל כוונות מסוימות מראש, אלא כלל חברים וחברות מההנהלה ומנציגי ציבור, עם מגוון דעות ועמדות, אבל עם הרבה יותר שאלות ורצון לחקור: מירטה ל, אסף ג, סיטו, שושנה מ, מרטה פ, דבי ע, רפי נ, ראול ק, צביקה א, מרים ס, ואני.

כאמור, הצוות היה מגוון, אבל איחדה אותו מחויבות עמוקה לבחון כל מה שניתן ביושרה ובהגינות ולהציע לקיבוץ אלטרנטיבות באופן הדמוקרטי והמשתף ביותר.

תפקיד הצוות היה לבחון את מצבנו ואת הצפי לעתיד לאור תהליכי השינוי שעברנו וה"באגים" שהתבררו לחברים/ות במהלך שנות ההתנסות שלנו במודל גזית, ועליהם דברו חברים/ות במפגשי השולחנות העגולים שמהם התחלנו את תהליך הבדיקה.

לאחר הלמידה של הצוות, והעברת התובנות להנהלה, עבר התהליך לשלב של שיתוף הציבור בכל המסלול של למידת הנתונים, סדנאות לברור התשתית הערכית המשותפת שלנו, והכרת הכיוונים האלטרנטיביים שיוצעו לשיקול הדעת של החברים והחברות.

חשוב לדעת שגם כאשר לא עלו הצעות קונקרטיות מ"השטח", לא נשארנו צמודים רק ל"תכנית עבודה", אלא בכל שלב ושלב, מתוך קשב לדברים שעלו במהלך המפגשים, נבדקו דרכים נוספות להעמקת השיתוף, ההסברים, הדוגמאות והדיאלוג בין החברים.

וכך גם נולד מפגש השיח שעליו כתבתי בפתח דברי. בעקבותיו ברצוני לבקש ולהציע, שכל מי שיש לו או לה, רעיונות כיצד ניתן גם להמשיך ולערב חברים/ות נוספים שפחות היו מעורבים עד כה, או איך אפשר עוד להעמיק את הבנת הדברים העומדים בפנינו ואת הדיאלוג והשכנוע ההדדי - אנא, הציעו!!!

ולקראת השנה החדשה והמשך התהליך, נאחל לעצמנו שיח משתף, מכבד והוגן, שיוביל אותנו להחלטות שבאות מהראש ומהלב גם יחד, אל אופק קיבוצי של צמיחה, ושותפות מלאה, והמון המון אחריות הדדית.

אסתר לבנון מורדוך

ספטמבר – אוקטובר

סוכות

יום רביעי 18.9 (ערב סוכות) – 6:00-11:30

14:00-18:00

יום חמישי (סוכות שבתון) – 8:00-19:00

יום רביעי 25.9 (ערב שמחת תורה) – 6:00-11:30

14:00-18:00

יום חמישי 26.9 (שמחת תורה, שבתון) – 8:00-19:00

אירועים

יום שישי 27.9 (חתונה) – 6:00-8:00 פתוח

מ 8:00 – סגור

יום שישי 4.10 (חתונה בצהרים) - סגור כל היום

יום אחרון לבריכה לשנת 2013

יום שבת 5.10 – 8:00-19:00

חודש ספטמבר מבורך בחגים

לאט לאט חוזרים הסטודנטים ללימודים, הנערים כבר לומדים וכח האדם מצטמצם למידותיו הרגילות.

דיוני שכר לשנת 2014.

דיוני שכר מתקיימים על פי הכתוב במודל גזית (עמוד 29).

הפנייה לדיון בתמחור תובא בפני "צוות שכר" בו משתתפים: מנהל הענף, מנהל קהילה, מנהל עסקי, מנהלת מש"א, חשב שכר ויועץ שכר חיצוני.

החודש נחלק טופס בקשה לדיוני שכר.

כל מנהל ענף יפנה לעובדיו עם טופס הבקשה.

העובד ימלא את הטופס ויישב עם מנהל הענף להסבר.

הטפסים יועברו למש"א לבדיקה ראשונית עם מנהלי המגזרים (מנהל קהילה/מנהל עסקי).

תאריכים ועדכונים בדפים שנחלק במהלך החודש.

עדכון עובדים.

קרלוס פצ'רסקי יוצא לפנסיה, זה הזמן להודות לקרלוס על הניהול והליווי לאורך שנים בבית העובד. בהצלחה בדרכך החדשה.

טלי גורן ספיר תחליף את קרלוס בניהול בית העובד – בהצלחה.

ביטחון גזית

שימו לב

הבנייה של שכונת ההרחבה נמצאת בעיצומה, הרבה רכבים ואנשים זרים נכנסים למתחם הקיבוץ. שימו לב לצידוד שאתם משאירים בחוץ ודווחו ליענקלה על כל פעילות לא תקינה כמו הסתובבות בין הבתים, היעלמויות של ציוד וכו'.... הקיבוץ מצדו הצפוני חשוף וקשה לשלוט בו. אנו זקוקים לערנות של כל התושבים.

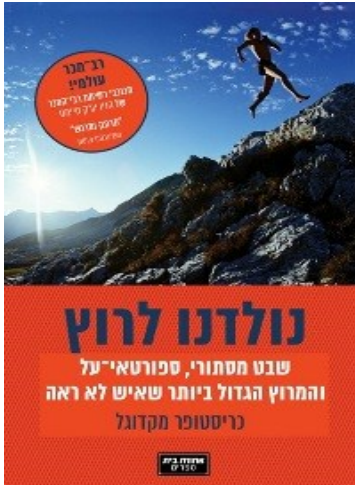
זו תהיה תקופה לא קצרה קחו אחריות לכל דבר שאתם משאירים בחוץ. מומלץ להכניס ציוד למחסנים כאשר אתם לא נמצאים בבית וכמובן לנעול את הבתים.

כבר קיבלנו מסרים מחברים ואנו מנסים לתגבר את הנוכחות בשטח.

יענקלה הרשקוביץ—רב"ש

רחלי ערבה—מש"א

הספר השני הוא ספר מקסים שמעורר הרבה מחשבות ושובר הרבה מיתוסים (לפעמים זה דבר מבורך): נולדנו

לרוץ. אגיד מספר משפטים על הספר המקסים הזה. זה לא ספר שממליץ לרוץ. זה סיפור אישי, ולגמרי אמתי, של איש שהסתקרן ורצה לגלות את הסוד של שבט אינדיאנים מקסיקנים ושמו "טרהאומרים", אנשי ריצת אולטרה מרתון (ריצות של 12, 14, 16 שעות) בתנאי מזג האוויר ושטח קשים במיוחד, שרצים בסנדלים פשוטים, שמגיעים לקו הגמר מחויכים ושמחים. זה הכל. במילה אחת: מרתק!

לאחרונה "נפלו לידיי", ובצורה מאוד מיוחדת, שני ספרים. הדרך בה הם הגיעו אלי הייתה כאמור מאוד מיוחדת. פשוט קיבלתי מתנה מחברה, לקראת נסיעתי לארגנטינה, שני ספרים שחברתי היקרה הייתה משוכנעת שמתאימים לי. אבל לא! אז החלטתי להחליף אותם. חשוב להגיד שאני "בולעת ספרים" רק שלא יהיו רומנים! אלא ספרי קריאה על נושאים מרחיבי ידע. במקום הספרים שקיבלתי בחרתי:

- "קיצור תולדות האנושות", מאת יובל נח הררי, סופר ומרצה ישראלי

- "נולדנו לרוץ", מאת קריסטופר מקדוגל, עתונאי ספורט אמריקני ועוסק נלהב בריצות מרתון.

להגיד לכם את האמת? לא ידעתי מה אני קונה! סיפרו לי על שניהם בצורה לא מעמיקה במיוחד.

אבל פשוט מאוד: קניתי כי לא יכולתי להחזיר אותם.

זו הייתה הקנייה הלא מתוכננת הטובה ביותר שעשיתי בשנים האחרונות.

הראשון "קיצור תולדות האנושות" מרתק מהרגע שמתחילים לקרוא בו. הררי מספר בצורה מבוססת עובדות ועם זאת מעניינת, קריאה, אפילו סוחפת איך התחיל הבלגן המדהים הזה שקוראים לו "בני אדם". הוא מסביר איך פעלה "הברירה הטבעית", עליה דרווין מדבר, שהותירה בחיים כאלה יצורים ומדוע אחרים נכחדו, נעלמו מהשטח. ומדוע אלה שנותרו אכן נותרו, אילו תכונות היו

ליצורים האלה שאיפשרו להם לשרוד. הוא מספר על כל בעלי החיים שבעולם, אבל בעיקר סוקר אותנו, בני האדם, המפותחים ביותר בטבע, בעלי המוח האינטליגנטי ביותר.

יובל נח הררי
קיצור תולדות האנושות

כחוקר, נח הררי, מחויב להיות אובייקטיבי. רק שהאובייקטיביות שלו היא מתוך התבוננות מאוד אישית.

הוא מביע את דעתו בנוגע לתוצאות אליהן הגיעה האנושות

בעקבות החלטות של אבות אבותינו, כשהחליטו למשל לעבור מלקטים-ציידים לחקלאות. או התהליך המהיר יחסית שהפך קבוצות קטנות של בני אדם לקבוצות עירוניות, ואיזה מחיר שילמנו כחברה בעזיבת הקבוצה הקטנה של עד 100 איש במעבר לקבוצות-ערים של מיליונים. יש עוד הרבה מה לספר ומה להתפעל מיופיו של ספר זה. כדאי לקרוא!

על דא ועל הא

חיים שורר

להלן אחת האמרות מתוך – פרקי אבות: (דברי חז"ל) ר' אלעזר בן עזריה.

הוא היה אומר: כל שחכמתו מרבה ממעשיו, למה הוא דומה?

לאילן שענפיו מרובין ושורשיו מעטין, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו.

אבל כל שמעשיו מרובין מחכמתו, למה הוא דומה? לאילן שענפיו מעטין ושורשיו מרובין, שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו, אין מזיזים אותו ממקומו....

שנאמר: "והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שורשיו, ולא יראה כי יבא חום, והיה עלהו רענן, ובשנת בצורת לא ידאג, ולא יראה כי י חום, והיה עלהו רענן, ובשנת בצורת לא ידאג, בוא ולא ימיש מעשות פרי" (ירמיה יז, ח)

שנה טובה!!!

ערב טוב וחג שמח לכל היושבים הערב אתם - חברות וחברים, תושבי המקום, ילדים ואורחים יקרים.

שנה נוספת עברה בישראל ובגזית. שנה רוויית שינויים והתמודדויות. בזירה הפוליטית חווינו עוד מערכת בחירות במדינה ובתנועה, ולאחרונה הגענו לשולחן הדיונים עם הפלסטינים כדי לראות אם בכל זאת משהו מצליח להסתדר במזרח התיכון ובמקביל אנו חווים שורת גזירות כלכליות אשר מטלטלת את המדינה.

וגם בקיבוץ - החלפנו בשנה האחרונה חלק גדול מהמנהלים, ובמקביל, המשכנו להתמודד עם סוגיות ואתגרים לא פשוטים המוגעים לאורח חיינו - התפרנסות, שיוכים, קליטה ועוד... הדיון בסוגיות יוצר מתח מובנה פנימי - בין שכבות ובין צרכים בגזית. אבל למרות זאת ניתן לראות בכל פינה את בנרות הקהילה ואת הדאגה ההדדית הקיימת.

ואכן גם השנה אנו יכולים להתפאר בלא מעט יצירה חדשה: השנה חנכנו בריכת שחייה מקסימה - וכתמיד בניצוחו של גיורא נהיננו משירות נפלא לכל החברים ולכל החתונות. במועדון אנו נהנים מרחבה חדשה עם ריהוט גינה נהדר וצוות המועדון עמל על תכנון מועדון חדש שאנו מקווים כי נצליח לבנות בשנים הקרובות.

בתחום החינוך - הקיבוץ ממשיך ליהנות מצמיחה מתמדת בכמות הילדים המעידה לא רק על צמיחה פנימית אלא גם על מערכת חינוך מובילה בסביבה. מערכת החינוך היא הבסיס האיתן לעתיד ילדנו והתשתית האיתנה בבניית קיבוץ אטרקטיבי לצעירים שיבנו פה את ביתם. ככזו אנו ממשיכים להשקיע בה, ופניות להתיישב בקיבוץ שלנו הינן דבר שכיח ולצערנו אנו נאלצים לעיתים קרובות להשיב את פני העותרים ריקם. ברווחה - איננו מפסיקים לגרוף שבחים באשר לאופן שבו הקהילה מתייחסת לפנסיונרים שלה - החל מחוגים וכלה בפתרונות לבעיות קלות כקשות המתעוררות וזקוקות למענה. ולא פחות מכך - כיצד מתייחסים הפנסיונרים לקהילה שלנו - הקהילה כולה נהנית מעשרות פנסיונרים שממלאים תפקידים ותורמים כפי יכולתם בכל פינה של הקיבוץ.

ובתחום הצמיחה - השנה עשה הקיבוץ עוד צעד ענק בבניית שתי שכונות "אחיות" - שכונה ראשונה לקליטת בנים בעצמאות כלכלית ושכונה נוספת לחברי הקיבוץ. ונקווה שבשנה הבאה נברך על צמיחתם של בתיים במקומות המיועדים.

והכל תודות להמשך השקעה והתפתחות של התעשייה והמערכת המשקית הממשיכים להתמודד עם איזמים וקשיים גדולים ולהוות עוגן משמעותי עבור הקיבוץ שלנו. גזית של תשע"ג הוא קיבוץ גדל, לבבי, פתוח ומחבק. אי של שפיות, חום ואהבה לכל מי שיבקש לבקר או לחיות בו. לקראת השנה הבאה מאחל לנו שנמצא את הדרך להיפתח ולהבין טוב יותר זה את צרכיו של זה ואת צרכיהם של הנקלטים החדשים שלנו. וכך יחד נמשיך לבנות פה קיבוץ לתפארת. מאחל לכולם - לחברים ולחברות, לתושבים ולתושבות, אנשי הצמיחה הדמוגרפית, הבנים בעצמאות כלכלית, הסטודנטים, החילים, הנערים, הילדים וכמובן לאורחים היקרים - שנה טובה.

בברכה,

עמרי סאאל - מנהל קהילה קיבוץ גזית

שנה של הרחבת אופקים

הקמת סוכת ד"ר חרטה - תחילת עבודות

שנה של התחלות טובות וסיומים מוצלחים

בלונת השחייה

שנה של הגשמת חלומות

הדמיית שכונת שיטים

שנה של תמיכה

בית קלייר יוקה יסודות וחטיבים

סיוון חטמן - מרכזת בניין

לחברי גזית הקרים

לפני מספר חודשים, כמעט במחצית, סיימתי ארבע שנות ניהול קהילה בגזית. לקראת סוכת, אני מאחל לבית גזית הרבה הצלחה בהמשך הדרך בבניית הבית המשותף. באופן אישי אני מבקש לחזור ולהדגיש כי שהותי אצלכם תרמה לי רבות וכי אני מיישם את מה שלמדתי מכם, יום יום ושעה שעה. בית קיבוץ גזית בנוי אבני גזית מפוארות, שלא כמו סוכה, הוא בית גדול, חזק, יציב, שעתידי האיתן מובטח. בהודמנות זו אני מבקש להודות שוב לכל החברים שהשתתפו באירוע הפרידה ממני ובעיקר על הדברים המופלאים, החמים, המיוחדים במינם והמאוד נעימים ששמעתי.

יאיר בויםל

"היה קשה לילדים, ואני זוכרת שכדרכם של ילדים חלק גדול מהקושי יצא דרך סיפורים ומשחקים דרמטיים, והיה קשה

גם לצוותים החינוכיים – רובנו היינו נשים שבעליהם היו מגויסים, לחלקם זו הייתה המלחמה הראשונה והקושי היה גדול אף יותר".

דני ברנד באחת החופשות בבית

אביבה, נשואה לעמוס, שלחם ונפצע בחזית הצפונית. בזמן המלחמה אמה לגלית (8) ורד (6) ולימור (6) חודשים

"אני זוכרת בבירור את היום הזה. הייתי ממש בהיי. יום כיפור, מזג האוויר היה נפלא. עמוס עבד בחליבה ובין הבוקר לערב הוא היה שלנו. שיחקנו עם הבנות על הדשא, ולמרות שהמלחמה פרצה כבר בצהריים, עד שעמוס יצא לחליבת ערב, לא שמענו כלום. פתאום שמעתי בחוץ דיבורים על מלחמה ובשנייה נחתתי על קרקע המציאות". אביבה מספרת שהלכה להשכיב את הבנות בבתי הילדים וכששבה עמוס כבר ארז את התרמיל, "הקטע של אריזת התרמיל לקראת היציאה למלחמה היה קשה מאוד, ואז הגיע אוטובוס והמגייסים באו לקחת את כל הצנחנים ונפרדנו".

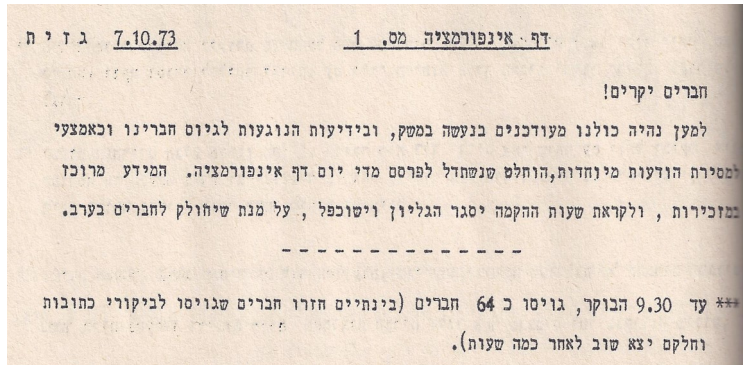
מעמד הפרידה כמו גם דפיקת המגייסים על הדלת וזכורה לכולן. הפרידה הייתה אישית, אבל כשהצנחנים עלו לאוטובוס בדרכם למלחמה, הן עמדו שם יחד שותפות לגורל ולמעמד. תחילתו של מסע שאיש אינו יודע כיצד יסתיים.

במזכירות (שעוד הייתה בצריף), מקום עבודתה של אביבה, הוקם חמ"ל מאולתר. שם היה מכשיר הטלפון היחיד בקיבוץ (מלבד הטלפון הציבורי...) ועם תחילת המלחמה נערך הצוות, בסיוע חברים נוספים, למשמרות של 24 שעות ליד הטלפון. כל דרישת שלום או יצירת קשר של אחד הבנים תועדה (ולמעוניינים – נמצאת עד היום בארכיון) כל בקשת הסעה וסידורים שונים נרשמה ותואמה עד כמה שניתן היה. ובכל יום יצא דף אינפורמציה לחברים. בחדר הסמוך ישב משקו קדרון ז"ל, קצין הביטחון של הקיבוץ בעת המלחמה שיחד עם צוות הביטחון דאגו לכל נושאי המיגון והאבטחה של הקיבוץ.

"11 יום לא שמעתי מעמוס. ביום ה-12 הוא התקשר לקיבוץ והודיע לי 'אל תיבהלי אבל אני פצוע ומאושפז ברמב"ם'.

עמוס, בחוכמתו וברגישותו, התעקש לספר לי בעצמו, בקולו

לא רק 64 חברים גויסו בעת ההיא, גם נשותיהם, ילדיהם, וכל חברי הקיבוץ באשר הם. החיילים הלוחמים, בני גזית, שבו בשלום, חלקם אחרי שבועות וחלקם אחרי שישה חודשים, ופגשו את משפחותיהם ובעיקר את נשותיהן שהחזיקו את עול הקיבוץ על כתפיהן ושמרו על שגרה ואופטימיות שאינה ברורה מאליה.

כשעלה הרעיון להכין כתבה שתנסה לבחון את פרוץ המלחמה מנקודת מבטן של הנשים, מיד גבר היצר האימהי של נשות המערכת והדגש הושם על מי שהיו אז אימהות צעירות. מהר מאוד הבנו שלפנינו פצע שגם אחרי 40 שנה עדיין לא הגליד.

ישבנו לשיחה עם חמש מנשות גרעין שגיב על הרגע בו פרצה המלחמה, על התחושות, על ריבוי התפקידים, על הפיצול מהילדים, על תחושת האחריות, על הגעגועים ועל הצורך באישך לצדך.

נעמי, בזמן המלחמה נשואה לדני ואמה לרותי (10) ענת (3) ועמית (שנה ורבע)

"כשכרמית העלתה בפניי את הרעיון לקיים מפגש שכזה ולשוחח על המלחמה, באופן אינסטינקטיבי התגובה שלי הייתה שאני לא רוצה לפתוח את זה. חלפו כמה ימים והמחשבה מדוע הגבתי ככה אחרי 40 שנה לא נתנה לי מנוחה.

הדחקתי לגמרי את הכול. לא נתתי לעצמי להרגיש ולא רציתי שירגישו מה עובר עליי.

במלחמת יום הכיפורים הייתי בת 32, אם לשלושה ילדים ומחנכת של 18 ילדי כיתה א, שמחצית מהוריהם מגויסים, בשונה ממלחמת ששת הימים שאז "הוצנחתי" לתפקיד מורה מחליפה.

אני זוכרת את האימה ביום הראשון. את תחושת האחריות הכבדה, לא רק על הילדים הפרטיים שלי אלא גם על חניכיי. באזעקות הייתי רצה למקלט עם חניכי הכיתה שלי, ובהרגעה הייתי רצה למקלטים לראות מה עם הילדים שלי. באחת ההרגעות הגעתי למקלט של עמית ולא מצאתי אותו, אחרי בהלה גדולה הסתבר שהוא בדיוק היה באמבטיה בזמן האזעקה ונורית. א שהייתה המטפלת שלו, פשוט עטפה אותו במגבת ורצה אותו למקלט הקרוב. התחושה הזו שלא מצאתי אותו, אפילו שהיה בידיים טובות, צפה ועולה עד היום.

אני זוכרת לצד כובד האחריות גם רגעים של כוח, למשל כשהחלטתי שאנחנו נקיים את חג הסוכות ונקים סוכה עם הילדים. אף אחד לא הבין מאיפה התעוזה ארבעה ימים אחרי פרוץ המלחמה. אבל הילדים נרתמו והייתה לנו סוכה".

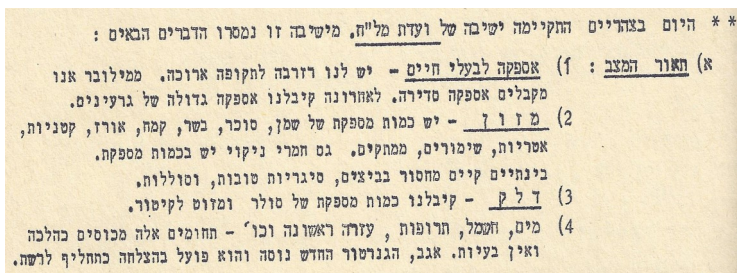
"הפעם הראשונה ששמעתי מבוועז הייתה כעבור שבוע, ביום שבת ישבנו כולנו עם הילדים על הדשא והמתנו לחלוקת המכתבים ודרישות השלום. איזו שמחה גדולה- מכתב מאבא. הקושי היה בדברים היומיומיים. אני זוכרת שתנור החימום שלי היה בבוידם ולא הצלחתי להוריד אותו. זה היה התפקיד של בוועז ולא היה אף שכן שיוכל לעזור. זוכרת את החופשה הראשונה של בוועז, הייתי שומרת לילה ומייד, בלי שהיה צריך לבקש, התארגנו להחליף אותי

שלו כי ידע שאם אשמע זאת מדיווח אדאג עוד יותר. כשבאתי לבקר אותו כולו היה מחובר למכשירים שונים, מכוסה בדם ונודף ריח של מלחמה. אחרי שבועיים בבית החולים עמוס קיבל אישור מיוחד לעבור את השיקום בבית, ואחרי חודש חזר לחטיבה שלו, חטיבה 98".

דיאנה, בזמן המלחמה נשואה לבועז ז"ל, אמא לשרית (8) טל (6) ויריב (שנה וחודש)

"באותו הבוקר היה בקיבוץ קטיפי אשכוליות, בוועז ועמוס הובילו זבל לדשן את הגינות שלנו. ערמת הזבל נשארה לעמוד בשולי הגינה עוד ימים ארוכים אחרי צאתם למלחמה..

אני זוכרת שעבר מטוס בשמיים, ואני לא האמנתי ואמרת 'מטוס ביום כיפור – לא יכול להיות' וממבטו של בוועז הבנת

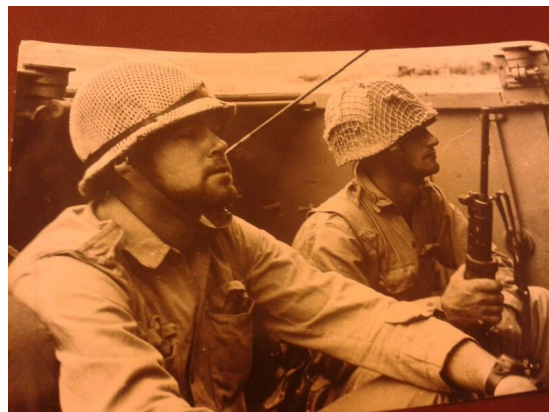

בשמירה.."

6 חודשים שכל הקיבוץ היה מגויס למלחמה הזו, מי בחזית ומי בעורף, מי בשמירה על הילדים ומי בהדיפת האויב. אבל החיים נמשכו כסדרם.

נילי, נשואה לבנימין, בזמן המלחמה אמא לעומר (8.5) עינב (5.5) ורון (2.5)

"אני זוכרת את התחושה הזו שאנחנו לקראת פרידה, אני זוכרת שלווייתי אותו לאוטובוס וכשהם נסעו אנחנו התגייסנו למאמץ באופן טבעי. חצי שנה היינו לבד עם הילדים, בחורף הקשה ובתנאים של אז. זה היה מובן מאליו שהקיבוץ ממשיך כסדרו. סוכות, חנוכה, פורים, ימי הולדת הכל המשיך במאמץ לשמור על שגרה ובהתגייסות של חברים ובני הנוער." נילי שבזמן המלחמה צורפה יחד עם בטי לסייע למנחם בסידור העבודה זכרה שגם אורחים נרתמו לסייע, כמו גם השכנים מכפר מסר.

בוועז אלון ז"ל, בזמן המלחמה

שהוא חושב אך אינו אומר דבר. בוועז כבר הכין את הציוד בחדר השני. הוא הרגיש שזה מה שהולך להיות ואני פשוט לא האמנתי."

דיאנה כמו חברותיה נקרעה בין הצורך להגן על ילדיה שלה, כל אחד במקלט אחר, לבין התפקיד החינוכי אותו נשאה. האחריות הייתה כה כבדה, לפעמים קשה מנשוא, ותחושת הקהילה היא שאפשרה לנשים לעבור את התקופה המורכבת. בראיה של ארבעים שנה לאחור, בנורמות המקובלות היום, זה פשוט לא נתפס, הזוי, מוטרף וכל סופרלטיב אחר. האחריות של הנשים הייתה גם אחת כלפי השנייה, ערבות הדדית ברורה מאליה, ללא פקפוק. כל אחת בדרכה עשתה מה שהיה עליה לעשות.

"בצהרים שמענו ברדיו שפרצה מלחמה וזהו, באו המגייסים לקחת אותנו. אני אפילו לא זוכרת מה עשיתי עם הילדים שלי בהשכבה של אותו ערב. מיד רצתי לפעוטון כי הודיעו לנו שצריך לעשות האפלה. למחרת בבוקר, ירדנו עם ילדי הפעוטון למקלט משקפיים, אני זוכרת את המדרגות הגדולות, והאחריות על הילדים מצד אחד והמחשבות על הילדים שלי, שלא נתנו לי מנוח". התחושה שלא הייתה עם ילדיה שלה, קשה לה לעיכול עד היום. תחושת האחריות לילדיה שלה וילידי הגן העסיקה אותה ודחקה לאבן פינה את המחשבות שמשוהו עלול לקרות גם לבועז.

"עבדתי בבית ילדים ועם שלושה ילדים קטנים משלי, לא הייתי עסוקה במלחמה, אלא באיך מסתדרים ביומיום. הייתה לי תחושה ברורה שבועז יחזור בריא ושלם מהמלחמה."

מיכל, נשואה לדודו, בזמן המלחמה אמא לאיילת (9) עמיר (5.5) ואלון שנולד יום לפני יום כיפור

"ביום שישי לפנות בוקר (4.10.73) נולד בני אלון, אחרי לידה קשה ומפרכת. דודו בא עם הילדים לבקר אותי והביא

נעמי: עד היום לפעמים אנחנו אומרות חדר ולא בית. רגע לפני פרידה דיברנו על ההבדל שבין לשלוח בעל למלחמה לבין לשלוח בן, ועל ההבדל בין ההתמודדות היום כאימהות לילדים ששרתו בצבא סדיר ובמילואים וכסבתות מגויסות לטיפול בנכדים. ארבעים שנה הן זמן ארוך אך הקושי שבזיכרון ניכר בכולן, יחד עם זאת כולנו יצאנו מהמפגש הטעון בתחושה טובה, בהזדמנות שניתנה לנו לדבר, להיזכר, לשמר. המלחמה ההיא, שבר בתולדות מדינת ישראל היא חלק בלתי נפרד מתולדות הקיבוץ, מחוסנו. בעלונים הבאים נמשיך לעסוק בנושא. נשמח לשמוע

אתו שמלה אדומה ויפה שלבשתי במהלך ההיריון, לא הבנתי לאן הוא ממנה והוא אמר 'שיהיה, ליתר בטחון'. למחרת בשעה 14:00 הוכרזה המלחמה, הסגל הרפואי נכנס למחלקה והודיע ש'מי שלא נמצאת במצב מיוחד צריכה לארוז ולהתפנות. כולן יצאו בחלוקי בית חולים ורק אני בשמלה האדומה. הגעתי לקיבוץ בשעה 16:30 ורבע שעה אח"כ הגיעו המגייסים. דודו ביקש שיחזרו בתום הסיבוב וכך היה. ב 21:00 הוא יצא והשתחרר מהמילואים רק בערב ליל הסדר. הסיטואציה בה אני עם תינוק בן יומו קשרה אותי למקלט הקרוב הביתה ובלילות הייתי ישנה בבית התינוקות. המציאות שעמה התמודדתי, ניתקה אותי למעשה ממה שקורה בקיבוץ, היית עסוקה בטיפול בתינוק שלי ואת הקושי היום יומי תיעלתי לטובת כתיבת הסמינריון האחרון שנשאר לי לסיום התואר. סה"כ הספקתי לא רע בחצי שנה הזו" היא מחויכת... " לאורך כל התקופה דודו היה שולח לילדים גלויות מאוירות ומצחיקות אבל את אלון הוא הכיר באמת רק בגיל חצי שנה.

+ כדי לנגוע ספקות, מוסרת מני האותן חירות סנריומו לאפיה וקבלו פרודוקטים מתבקשות להביא את העוגות להדרה מהר. (המדובר בחיילי מחנה אחר בטביבה, ולא זה שהתקפל).
 כמו כן, מזכירים בזה הכל מי קיבל לו בקבוק (ים) יל יין שהוא מוכן לתרום, יביא גם כן להדרה יל מני.
 + למיר המלה תקופה חלק מהציבור, כאשר עופר מסר לנו ילום מקורי באוויר, אפשר כבר להרגע במחוק קל. אחת האמהות ידאלה מה קרה, קיבלה את ההסבר שעופר עשה ילום, קאלה : מה הוא חושב, יאם הוא מנפנף ביד, רואים אותו מפה ???

צליחת הכנרת למתחילים

צליחת הכנרת הינו אירוע השחייה העממי הגדול בישראל ובעל מסורת ארוכה ומפוארת. האירוע מתקיים כל שנה מזה 60 שנה. האירוע מיועד לכל המשפחה. יש בגזית צולחים רבים שמגיעים כל השנה ואני מעוניינת לפנות לאותם אנשים שתמיד רצו לצלוח אבל לא העזו לממש את החלום. למרות השם המפוצץ לא באמת חוצים את הכנרת מצד לצד אלא שוחים מחוף מעגן לחוף לצמח - 1.5 ק"מ או מחוף האון לחוף צמח 3.5 ק"מ. לכל החוששים מהמרחק אין צורך לשחות הכול בנשימה אחת, לאורך הדרך מפוזרות רפסודות עליהן ניתן לנוח ולאגור כוח להמשך השחייה, כמו כן אפשר תמיד לצוף על הגב לכמה דקות וליהנות מהנוף. אני רוצה להזמין אנשים שחוששים לשחות בפעם הראשונה לבד, להצטרף לקבוצה שתשחה את המסלול הקצר ביחד, תעודד אחד את השני ותקנה את הביטחון "שגם אני יכול". הצליחה תתקיים השנה בשבת 5/10/13 בשעה 6:30 בבוקר. פרטים נוספים באתר: http://www.bdg-events.co.il/1/ms_general_info/15/20/1/zlihat_kineret.aspx אם אתם מעוניינים להצטרף אלי אנא צרו קשר בטלפון 052-3991782 או במייל danaparan@hotmail.com שחייה נעימה

דנה פארן רזיאל

סיפורי הנשים על התקופה ההיא נשזרים זה בזה, זו מזכירה איזה פרט, זו מתקנת, זו נזכרת אך כולם זוכרות את מה שהשכיחה מיכל לנסח "כבר אז הכוח הנשי היה מאוד דומיננטי". כולם מספרות על הקושי, מספרות על האחריות הגדולה על הילדים הפרטיים והילדים שחינכו אבל אף אחד לא מדברת על בדידות. החיים התנהלו בשגרת מלחמה והנשים התרגלו לריבוי התפקידים. נילי מספרת שאחרי המלחמה, במשך שבועות בנימין היה משכיב את הבת ויושב שעות ליד מיטתה "זהיום אני חושבת, שאני לא מבינה למה לא הבאתי אותה הביתה..." נעמי נזכרת איך בחופשות הקצרות של דני, עמית היה מוכן שרק הוא יטפל בו וסירב לכל אפשרות אחרת.

וכן, היו נקודות אור ואנקדוטות משעשעות מהימים ההם. כמו דרישת שלום אווירית של עופר המוהל שהגיע במיוחד מהחזית לברית המילה של אלון וידע לספר על מה שהיה ובעיקר על מה שלא היה במהלכי המלחמה. זרי הפרחים המפתיעים בערב ליל הסדר שהביאו הבעלים, עד שהתברר שצהל דאג למחווא, וקריצות מחויכות על צביעת קירות, תנור חשמלי ונופש בנתניה שהיה או לא היה..

וכן, גם בראייה של ארבעים שנה לאחור, הנשים הלוחמות ראיות להערצה. אביבה: היה ברור שזה מה שצריך לעשות. שמעבר לתפקיד בבית יש תפקיד נוסף, חשוב ואחראי לא פחות. החוסן שלנו היה בזה שהיינו יחד בקיבוץ. זה היה חדר בבית הקיבוץ.

מחשבות של שנה חדשה

אני אוהבת לברך

אני מאוד אוהבת להגיד שלום, להתראות, חג שמח וכל אלה. בתזמון נכון, כמו שיצא השנה, מצאתי את עצמי יורה לעבר מכרים וחברים צרור ברכות שהלך בערך ככה "חג שמח, שנה טובה ושבת שלום" אח"כ עברתי ל"גמר חתימה טובה, צום קל ושבת שלום" וכל מה שיישאר לי לסוכות זה חג שמח.... והכי חשוב - בריאות

דירוג הקרבה

כחלק מהעולם הווירטואלי בו דרכי התקשורת הבינאישית עברו לשפה הכתובה ומתומצתת, ובשל קרבה יוצאת דופן בין יום ההולדת שלי לחגי תשרי, הגעתי למסקנה שעל פי צורת התקשורת בה התקבלה הברכה, ללא קשר לתוכנה, ניתן לבחון את מידת הקרבה למברך.

1. שיחה אישית אמיתית.
2. שיחת טלפון.
3. SMS אישי. (אזכור שמכם אינו ערובה לכך שהודעה נכתבה ספציפית אליכם, חפשו הוכחה בכתובים שהברכות מתאימות לכם).
4. בדואר – מסורתי, חגיגי ואם כמה מילים אישיות ישתווה לרמת SMS אישי.
5. SMS שממוען לכם אישית: "... היקרים" וההמשך זהה לכולם. (אין ספק שמדובר בסוג של השקעה ועבודה סיזיפית שראויה להערכה).
6. שנה טובה במייל – דורשת מינימום השקעה.
7. שנה טובה בפייסבוק - זילות המושג ברכת שנה טובה

אני לא שולחת ברכות ולרוב גם לא מתקשרת לאחל שנה טובה אבל הכוונה בלב טהורה וקיימת. גם משהו...

שלום כיתה א בפעם השנייה

'הגדולה' שלי בכיתה א', ואני כמוה נרגשת, מתרגלת ולומדת את אורחות החיים. לא אהבתי את בית הספר שלי, ולחזור בפעם שנייה, הפעם כאם מתוך הכרה בחשיבות הלמידה, לא פשוטה לי.

אני בטוחה שאם הילדים שלנו היו יודעים לאן הם הולכים ולהעריך כמה זמן זה 12 שנה - הם היו מתעקשים על חנינה, וזו בדיוק הסיבה שאני רוצה שחווית הלמידה שלה תהיה חיובית. השיעור שלי בכל הסיפור הזה הוא לא לתקן את החוויה שלי דרכה אלא לתת לה לחוות ולהתנסות בעצמה בידיעה ובביטחון שאני לצידה. אני עדיין לומדת ויש המון שיעורי בית

פרופורציות

נסענו בראש השנה להתארח אצל חברים בעין יהב שבערבה. כשהכל מדבר מסביב הקיבוץ פתאום נראה כמו מרכז העולם. הכל יחסי

אלון, אגי ובנם נדב, הצטרפו אלינו לפני כחודש. הזמנו אותם לספר קצת על עצמם ועל המעבר לקיבוץ...

אלון: עזבתי את הקיבוץ בשנת 2006 לטובת לימודים אקדמאיים - תואר ראשון בתקשורת וניהול. במהלך הלימודים גרתי במרכז, וספגתי מעט מהסצינה התל אביבית (: בתקופה זאת היכרתי את אגי, שעלתה מהונגריה בגיל 21, ולאחר סיום האולפן בקיבוץ נען, עברה צפונה והפכה לחיפאית מושבעת. היא סיימה תואר ראשון בחינוך מיוחד ומדעי המדינה, ותואר שני במנהל מערכות החינוך. בעקבותיה עברתי לגור בחיפה, ולאחר מספר חודשים התחתנו. אשתי המשיכה לעבוד בתחום החינוך, ואני פתחתי עסק להפקות וידאו, בו אני עובד כעצמאי עד היום. לפני שנה וחודש נולד לנו בן מקסים ושמו נדב.

הרעיון לעבור לקיבוץ התחיל להתגבש לפני כשנה, מתוך רצון להיות קרובים יותר למשפחה. בנוסף לכך, רצינו שהבן שלנו, נדב, יהיה חלק מהחינוך הקיבוצי ויגדל בסביבה ירוקה ופתוחה, בדומה לילדות של שנינו. לבסוף, רצינו ליהנות מהטבע היפה שנמצא בקיבוץ ובסביבתו, ורצינו לנסות ולראות האם אורח החיים הקיבוצי יתאים לנו בתור משפחה צעירה.

אני מרגיש שחזרתי לאותו קיבוץ שעזבתי, אך מצד שני הרבה דברים השתנו. ראשית, הקיבוץ לא יהיה ולא יכול להיות אותו דבר עבורי ללא אבא שלי, אורי לובנפלד ז"ל, שהיה חלק כה משמעותי ממשפחתנו, והימצאותי ביומיום כאן מעלה בי זכרונות רבים ממנו. שנית, בעוד שבקדנציה הראשונה שלי בקיבוץ הייתי רווק, כעת אני כאן עם אשתי וילדי ועקב כך החיים נראים ומרגישים אחרת לגמרי.

נדב התחיל החודש את תהליך הקליטה בפעוטון אביב, תחת פיקודה של אליאונורה והצוות המקסימים, שמשרים עלינו תחושת ביטחון ומקצועיות רבה בכל מה שקשור לטיפול בבננו. זה המקום להגיד להם תודה!

כשאנחנו מסתכלים אחורה על החודש האחרון מאז שעברנו מחיפה לקיבוץ, שנינו מרגישים שזה היה צעד נכון. אנו נהנים מאוד מהשקט שבקיבוץ, מהסביבה ומהאנשים הנחמדים ומסבירי הפנים ששואלים ומתעניינים בשלומינו. ניפגש במדרכות הקיבוץ...

טור חגיגי

"כִּי יְהִי אֶלְהֵיךָ, מִבֵּיאֵךְ אֶל-אֶרֶץ טוֹבָה: אֶרֶץ, נַחְלֵי מַיִם-- עֵינַת וַתְּהַמַּת, יֵצְאִים בְּבִקְעָה וְיִבְהַר. אֶרֶץ חֹטָה וְשַׁעֲרָה, וְגִפְן וַתְּאִנָּה וְרִמּוֹן; אֶרֶץ-זֵית שָׁמֶן, וְדָבָשׁ" (דברים ח', ז'-ח)
לא, לא התבלבלתם בטור! לכבוד ערב החג, קבלו את **שבעת המינים!**

חיטה: החיטה, על סוגיה השונים, היא מהדגנים החשובים, הנפוצים והנצרכים ביותר ברחבי העולם, בצורת לחם, פיתה, פסטה, קוסקוס או בורגול. רמת העיבוד של גרגר החיטה קובעת את איכותה התזונתית. חיטה רגילה מכילה אך ורק את העמילן של גרעין החיטה (העמילן הוא פחמימה עתירת קלוריות

המשמשת כאנרגיה זמינה המתפרקת בקלות, נספגת במהרה בדם ומעלה את רמות הסוכר) ואילו החיטה המלאה מכילה את הקליפה, נבט החיטה ואת סובין החיטה, המכילים סיבים תזונתיים, ויטמינים ומינרלים (ברזל, אבץ, מגנזיום, סידן, אשלגן, ויטמינים מקבוצת B. יש חשיבות רבה לסיבים התזונתיים, שכן הם משפרים את תפקוד מערכת העיכול, תורמים לתחושת השובע, לאיזון רמת הכולסטרול והסוכר בגוף ולחיזוק המערכת החיסונית. נבט החיטה משמש ליצירת מיץ, בשל ריכוז גבוה של חלבונים, ויטמינים, סיבים, נוגדי חמצון, חומצות אמינו חיוניות, ברזל וסידן. שמן נבט החיטה משמש למריחה על הקרקפת לטיפול בקשקשים ועל העור לטיפול בעור מגורה ובפסוריאזיס. כמו כן הוא ידוע בתכונותיו גם כמסייע בהקניית גמישות לעור לנשים בהריון. סוגי חיטה נוספים - **כוסמין** (עכשיו מאוד באופנה), זן של חיטה קדומה. הרכבו דומה לחיטה מלאה, עשיר יותר בברזל ומגנזיום אך מכיל פחות חלבון וסידן. חיטת **דורום**, משמשת להכנת קמח דורום, פסטה מקמח זה איכותית יותר מקמח לבן.

שעורה: דגן עם טעם עשיר, קרוב

בהרכבו לחיטה אך אינו מתאים לאפיה כיוון שמכיל ריכוז נמוך יותר של גלוטן ולכן הבצק קשה מאד לעבודה. בשעורה יש את כל חומצות האמינו החיוניות, המרכיבות את החלבון השלם וכן יש סידן, ברזל, מגנזיום, זרחן, אשלגן, אבץ, ויטמינים נוספים מקבוצת B הכוללים גם חומצה

פולית, סלניום, נחושת, מנגן וזרחן. בישראל השעורה מוכרת בעיקר כגריסים וכגריסי פנינה (בצורתם המקולפת), כתוסף ללחמים וכבסיס למשקאות אלכוהוליים (לתת). הסוג המומלץ והאיכותי ביותר הוא שעורה מלאה. השעורה ידועה בסגולותיה הרפואיות לטיפול בתחלואות, כגון כולסטרול גבוה, מחלות לב, טיפול בסרטן, טיפול בסוכרת ובלחץ דם, חולשה, הפרעות עיכול ודלקות בדרכי השתן.

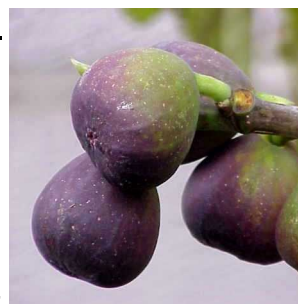
גפן: ענבים הם מקור מצוין לויטמינים ומינרלים, ואכילת ענבים מעשירה את התפריט היומי בוויטמין C ובוויטמינים מקבוצת B במגנזיום ובסיבים תזונתיים החשובים לפעילות מערכת העיכול. הענבים הם אחד ממקורות התזונה העשירים בביופלאבנואידים - רכיבי תזונה פעילים המעניקים לענבים את

הצבע המיוחד ואת הסגולות הבריאותיות. רכיבים אלו הינם בעלי פעילות נוגדת חמצון, המגנה מפני התפתחות סרטן, טרשת עורקים, כולסטרול בדם, קטרקט ואף מאטה תהליכי ההזדקנות ואוסטופורוזיס. בענבים הטריים הערך התזונתי הרב ביותר אך גם בצימוקים יש ערך תזונתי גבוה והם מומלצים כחטיף לאנרגיה בריאה זמינה. גם ליין ערך תזונתי גבוה ומחקרים אחרונים מראים שכדאי לגוון את היין האדום בלבן, כדי לקבל גם את היתרונות המיוחסים לענבים הבהירים.

מתכון החג- ענבים קפואים (לילדים מעל גיל 5).

תאנה: לתאנים ערך תזונתי רב והן מקור מצוין לסוכרים פשוטים, לכמות גדולה של אשלגן, סידן וויטמינים מסוג C, B, A, וסיבים תזונתיים. הודות לסיבים לתאנים יש השפעה טובה לסובלים מעצירות. כמו כן לתאנה תרומה למניעת יתר לחץ דם, הגברת השובע ומניעת

אוסטופורוזיס.

הערך התזונתי של תאנים מיובשות (דבלים) גבוה יותר משל תאנים טריות וגם.. קל לאכול מהן יותר בלי להרגיש בכך. התאנה היא בעלת אינדקס גליקמי גבוה (המדד הגליקמי נותן אינדיקציה לגבי המידה שבה מזון זה או אחר מעלה את רמת הסוכר בדם) ולכן מומלץ לאכול אותה עם מזון בעל ערך גליקמי נמוך (אגוזים, ירקות...) וכך היא נספגת יותר לאט בגוף.

תמר: "הדבש" משבעת המינים מפורש כדבש תמרים. התמר הוא מזון טבעי מלא ועשיר ברכיבים תזונתיים. פינוק מתוק בריא וממריץ. התמר דל שומן, ללא חומרים משמרים, מהווה מקור מצוין לברזל, אבץ, סידן, אשלגן, מגנזיום וסיבים תזונתיים. רבים מהמינרלים שבו חיוניים לחיזוק

העצם, למניעת יתר לחץ דם ולהגנה ממחלות לב וכלי דם, להחלמה מפצעים וגדילה. מזון מושלם למטיילים ולספורטאים לפני אימון ואחריו. עקב תכולת סוכר גבוהה ודביקותם כדאי להגביל כמותם ל 2-3 ליום ולצחצח שיניים לאחר אכילתם. תמרים יבשים מאחסנים בכלי אטום ולחים בקירור/הקפאה.

תושבי וחברי גזית שלום רב, הגעתי לאנגליה עם ברי, בעלי (אנגלי במקור, למי שלא מכיר) לפני 11 שנה, עם הבת הצעירה שלנו נעם (כיום בת 26). יש לנו עוד בת, נופר (בת 29), שחיה בתל אביב. כן, לא להאמין איך שהזמן עובר. היות ונעם הייתה בת 15.5 כשעברנו והיה לנו חשוב שתהיה לה בגרות מלאה, חיפשנו בית ספר מתאים. זה הוביל אותנו לבית ספר הישראלי בצפון לונדון, שבמקור הוקם לילדי הדיפלומטים ועובדי חברות ישראליות. במשך כל אותו זמן חיינו בעיר קטנה ונחמדה במרחק חצי שעה נסיעה מלונדון, במחוז הרטפורדשייר.

לברי ולי היה חלום לבנות בית בבנייה אקולוגית ולכן זמן לא רב אחרי שנעם סיימה את בית הספר ועברה ללמוד באוניברסיטה, התחלנו לחפש חלקה לבנייה בסביבה כפרית, קרובה יותר לטבע, באזור שקט ופתוח יותר. התחלנו לחפש באינטרנט וככה הגענו לפני שש שנים, לכפר קטן ונחמד במחוז נרפולק שהציע חלקות למכירה בפרויקט לבנייה אקולוגית.

ברי ואני על רקע הבית (תמונה טרייה מהשבוע שעבר)

נרפולק נמצאת בצד המזרחי של אנגליה, עם רצועת חוף רחבה הנושקת לים הצפוני וידועה בחופיה היפיפיים ומשמשת אזור קיט ונופש, בעיקר לתיירות פנים. המחוז ידוע גם כאחד המחוזות השקטים ובטוחים באנגליה. בירת המחוז היא נוריץ', עיר יפיפיה עם היסטוריה שמגיעה עד ימי הביניים עם ארכיטקטורה מרהיבה וקתדרלה גדולה ומרשימה. האנשים כאן מאד ידידותיים ונעימים ובד"כ יחייכו אליך ויברכו לשלום.

הכפר בו אנחנו חיים הוא כפר אנגלי טיפוסי במרחק של כשעה נסיעה מנוריץ' לכיוון מזרח וכשעה מקימברידג' לכיוון מערב. לשמחתנו השכנים שלנו בפרויקט הבנייה התגלו כשותפים נאמנים ומסורים שתמיד מוכנים להושיט יד לעזרה בשעת הצורך ובהמשך נהפכו גם לחברים. עם הזמן נוצרה כאן קהילה קטנה ואיכותית שיש בה המון פרגון ועזרה הדדית, עם מודעות ומחויבות לאיכות הסביבה, החולקת תחומי עניין משותפים כגון: בנייה אקולוגית, גידול

רימון: לרימון סגולות בריאותיות רבות שרק בשנים האחרונות עלו למודעות. הרימון עשיר בפוליפנולים, נוגדי חימצון שמנטרלים רדיקלים חופשיים בגוף. הרימון תורם להפחתת גורמי סיכון למחלות לב, לחץ דם ולפי מחקרים אחרונים גם משפיע על מערכת החיסון במניעת זיהומים וסרטן. את הרימון קוטפים לפני ההבשלה (אחרת נסדק ונרקב) ומאחסנים במקרר, אפשר לכמה חודשים. מומלץ לצרוך לא רק פעם בשנה אלא לכל אורך השנה. 2-3 כפות = מנת פרי.

זית: השימוש בשמן זית למאכל, ריפוי, תאורה וקוסמטיקה היה ידוע ומקובל כבר בעת העתיקה. השמן זית עשיר בויטמינים ומינרלים ובמיוחד בחומצות שומן-W9. לשמן הזית סגולות מרובות- נוגד דלקת טבעי, מאזן את לחץ הדם ומשפר פעילות הלב, משפיע על הצטברות הכולסטרול הרע, מפחית סיכון לחלות במחלות לב, טרשת עורקים, סרטן המעי הגס, אסטמה וסוכרת. תורם לפעילות המעי, עוזר לספיגת סידן ומינרלים, מסייע בהורדת רמות טריגליצרידים, מפחית סיכוי להיווצרות אבני מרה והמחקרים עליו עוד נמשכים. כנראה הסבתות הבינו זאת מזמן ושמן הזית מופיע בהרבה תרופות סבתא למיניהן-נגד צינון, קמטים, שרירים תפוסים, שפתיים יבשות, קשקשים, נשירה ועוד.

ועכשיו - צאו לטיול רגלי ומשפחתי למצוא את שבעת המינים לסוכה! חג שמח!

התורנות השבועית שלי בדוכן הירקות של קואופ המזון

מתנדבים נאמנים וחרוצים שמוכנים לבא לעזור. בתמורה הם לומדים את שיטות הבנייה השונות וזוכים להנות מבישול צמחוני ומזין בנוסח ים-תיכוני, שאני מבשלת להם בכיף ושכבר יצר לעצמו שם. נכון להיום אנחנו נמצאים לקראת סיום הבנייה, בתקווה להכנס בשנה הקרובה.

במשך כל הזמן הזה אנחנו חיים בקרוואן קטן ונחמד בצמוד לבית. זה קצת כמו לחיות באתר בנייה אך למרות תנאי המחייה החלוציים משהו, יצרנו לעצמנו מקום פורח עם גן ירק קטן, ועוד היד נטויה.

הבנייה התארכה מעבר למתוכנן (מה שבד"כ קורה בפרויקטים מסוג זה) מאחר ושנינו לא עובדים על הבית במשרה מלאה.

ברי עובד כחשמלאי עצמאי ואני עובדת כעצמאית בהדרכה לתזונה בריאה וירידה במשקל. לאחרונה התחלתי להעביר סדנאות לבישול בריא, שזה עניין מאד חם כאן, גם בגלל מגיפת ההשמנה בכל העולם המערבי, שלא פוסחת על אנגליה וגם בגלל ההתעניינות שיש לאנגלים לאוכל אחר שהוא פחות מסורתי ויותר מזין ומגוון.

תמיד כיף לי לבא לבקר בגזית, לפגוש חברים, לראות מה השתנה והתפתח ותמיד זה יישאר בשבילי הבית. אני שמחה על ההזדמנות הזאת לכתוב לעלון ומברכת על יוזמתה של כרמית בפתיחת מדור זה.

בהזדמנות זו אני רוצה לאחל לכל בית גזית, שתהיה זו שנה של פריחה, שגשוג, התרחבות והתחדשות ושתדעו רק שקט ושלווה ובטחון. שיהיה רק טוב,

ברי ואורית לביא קנט
פפטמבר 2013

ירקות אורגניים, אחזקת כוורת (התחביב החדש של ברי) ועוד. מעין קיבוץ קטן (-)

לפני שלוש שנים ברי ואני עברנו קורס פרמאקאלצ'ר שזוהי ראייה שקושרת את החיוניות בין תרבות לחקלאות ושואפת להשיג איזון בינן לבין הסביבה בה אנו חיים. בדרך זו חשבנו להעמיק את ההבנה והידע שלנו בבנייה אקולוגית. מצאנו מורה מדהימה שעזרה לנו ליצור, יחד עם השותפים שלנו לבנייה בכפר, קהילת פרמאקאלצ'ר, שגדלה בקצב מרשים וכוללת כיום אנשים מכל המחוז. יצרנו לנו שם כל כך טוב, שמגיעים אלינו אנשים גם ממחוזות אחרים ואפילו מלונדון הרחוקה (שעתיים נסיעה). בנוסף אני חברה ב"קואופ מזון" Co-Op Food ששם לעצמו כמטרה לעודד צריכה של ירקות ופירות אורגניים, רצוי מגידול מקומי ובאופן כללי להגביר את המודעות אצל האנשים בסביבה לצריכת מזון בריא יותר. יש לנו דוכן בשוק בעיר הקרובה שמתקיים בסופי שבוע וכל אחד מהחברים עובד בו בהתנדבות בהתאם ליכולתו. תהליך הבנייה, עליו כמובן מנצח ברי, מתבצע כאשר אנחנו עושים בעצמנו את רוב העבודה. עם הזמן זה גם הפך להיות עניין חברתי בקהילת הפרמאקאלצ'ר כאשר מדי כמה חודשים מתכנסים לערב של ארוחה משותפת בה כל אחד תורם את חלקו. בכל פעם כשמתחיל מחזור חדש, הם מגיעים אלינו במסגרת הקורס לסופ"ש בכפר, במהלכו הם לומדים וצופים מקרוב בשיטות הבנייה השונות בהן השתמשנו אנחנו ושכנינו. במקרה האישי שלנו זה בנייה עם חבילות קש, עץ, חימר, טיט ועוד.

נופר ואני מטייחות את הקירות. אני צובעת את הקיר כהכנה לטיוח בתערובת של חומרים: חול, קמח, מים ו... זבל סוסים! ונופר מטייחת מאחורה בטיט.

כשאנחנו זקוקים לעוד ידיים עובדות, במבצעים כמו יציקת הרצפה (חימר) או טיוח הקירות (טיט), תמיד ישנם

רוסטביף בחרדל, דבש שום ועשבי תיבול

החלק המועדף עלי לרוסטביף הוא הסינטה. הבשר צריך להיות טרי (כזה שלא עבר הקפאה), איכותי ומיושן, לפחות 14 יום במקרר הקצב. הצבע שלו צריך להיות אדום בורדו והכי חשוב שלא יהיה מבריק, הוא צריך להיות מט. אם הוא מבריק סביר להניח שהבשר עבר הקפאה. בשר הסינטה אינו מכיל שומן, כפי שקרוי בשפה המקצועית משויש. לסינטה יש שכבת שומן במעטפת העליונה וניתן לבקש מהקצב להוריד אותה או להוריד אותה בעצמכם. כשלוש שעות לפני שרוצים להכין את הבשר יש להוציא אותו מהמקרר בכדי להביא אותו לטמפרטורת החדר. לא מומלץ בכלל לעבוד עם בשר שזה עתה יצא מקירור מכיוון שהוא לא יצלה בצורה אחידה וטובה.

מצרכים:

- 1 ק"ג גוש סינטה, כזה שהחלק העבה שלו יעמוד על כ-4 ס"מ.
- 50 גרם חמאה רכה
- 20 גרם דבש (2 כפות)
- 20 גרם חרדל דיז'ון (2 כפיות)
- 1 ענף טימין
- 2 שיני שום
- 1 ענף רוזמרין
- 1 כף מלח גס

פלפל שחור גרוס לפי הטעם

1. מחממים את התנור ל-220 מעלות. מחוץ לתנור מכינים את רשת התנור על תבנית תואמת שתשמור על מיצי הבשר מלטפטף מטה.
 2. מערבבים את החמאה עם הדבש והחרדל עד שמתקבלת מסה אחידה. מעסים את הבשר עם $\frac{3}{4}$ מכמות החמאה עד שהוא מרוח כולו ומפזרים עליו חצי מכמות המלח והרבה פלפל שחור משני צדדיו.
 3. מחממים מחבת עד שהיא מאוד חמה. צורבים את הבשר בארבעת צדדיו עד לקבלת צבע חום מקורמל
 4. מניחים את הבשר על רשת התנור שהכנו מראש ונותנים לו לנוח 15 דקות.
 5. שמים על הבשר את החמאה שנשארה, ענף טימין, ענף רוזמרין, 2 שיני שום שלמות מעוכות, את המלח שנשאר ועוד פלפל שחור
 6. מכניסים את הבשר יחד עם הרשת והתבנית לתנור למשך 20 דקות. זמן זה יבשל את הנתח לדרגת מדיום (ורדרד). במידה ואתם אוהבים את הבשר מבושל יותר יש להשאירו בתנור לעוד מספר דקות.
 7. מוציאים את הבשר מהתנור ונותנים לו לנוח לפחות 15 דקות לפני שפורסים אותו.
- מפזרים קצת מלח גס ושמן זית על הפרוסות שזה עתה נפרסו. מומלץ מאוד לפרוס רק את הכמות הנדרשת ולא את הכל, כך הבשר שלא נפרס ישאר עסיסי יותר. תמיד אפשר לפרוס עוד במידת הצורך.
- אם יישאר לכם בשר לא פרוס, הכי כיף בבוקר שאחרי לפרוס אותו דק ישר מהמקרר, למרוח מיונז על חלה טרייה, להוסיף מלפפון חמוץ ובצל אדום פרוס – דליקטוס!
- בתאבון, שנה טובה וחג שמח לכולם!**

אני אוהבת את כל עונות השנה. כל עונה ומה שהיא מביאה איתה, אבל יש לי חיבה מיוחדת לסתיו. זאת העונה שלי! הסתיו מחזיר אותי לילדות, הירידה מהבית הישן של ההורים "פשוט", לחגים בחברת הילדים, לסוכה בקבוצת "ורד" שתמיד היתה בה סלסלה מלאה ברימונים (אני מתה על רימונים), לריח האדמה כאשר מתחיל להיות קצת קריר. סתיו היא עונה שעושה געגועים... החגים שאני הכי אוהבת הם בסתיו. שני המתכונים שאתן היום ישדרגו וישמחו את שולחן החג שלכם.

סלט עשבים עם צנוניות, רימונים, חרדל ודבש

מצרכים:

- 1 בצל אדום
- 8 צנוניות מכל הסוגים
- שרק תמצאו בשוק
- צנור ארגולה
- צנור רוקט
- צנור עלי חרדל
- חצי צנור פטרוזיליה
- חצי צנור כוסברה
- חצי צנור נענע
- שני ענפים של טרגון (אופציה)
- רבע צנור עירית
- רבע צנור בזיליקום
- צנור ריגילה (עשב גינה בשרני)
- וכל עשב אחר שתמצאו בשוק ואתם אוהבים אפשר וכדאי להכניס לסלט

1. ממלאים קערה גדולה עם מי קרח (הקרח שומר על העלים קרנציים וגורם להם לא להתעייף)
2. מפרידים את העלים שלמים לתוך קערת מי הקרח, את העירית גוזרים עם מספריים, משאירים אותם דקה בערך ומוציאים לתוך מייבש חסה, מייבשים, ומעבירים לקערת הסלט.
3. פורסים את הבצל והצנוניות לפרוסות דקות מפרידים את הגרעינים של הרימון בסבלנות. השיטה שמרביצים לרימון לא טובה ופוצעת את הגרעינים. (אפשר גם כל פרי אחר שרוצים כמו תפוחים, אגסים, נקטרינה וכדומה)
4. הרוטב:
- 5 גרם חרדל דיז'ון אמיתי עדיף גרגירים (1 כפית)
- 40 גרם דבש (3 כפות)
- שן שום קצוצה
- 50 מ"ל חומץ יין אדום/לבן/רגיל
- 1 כף חומץ בלסמי/שרי/תפוחים או כל חומץ מיוחד אחר שאוהבים
- 50 מ"ל שמן קנולה
- 50 מ"ל שמן זית
- 10 גרם מלח (2 כפיות)
- פלפל שחור גרוס לפי הטעם
- שמים את כל החומרים ביחד ומערבבים עם בלנדר ידני מוזגים את הרוטב על הסלט לפי הכמות הרצויה רגע לפני ההגשה ומערבבים בעדינות.

	חלק בפנים	חומר בערה				אשתו של אב
						
						שם דורנים את היין
	יחידת חשמל	46				צבע בהיר
						
						

חידת עץ

בכל עלון נציג בפניכם מספרים של שני עצים. עליכם לגלות היכן צומחים עצים אלו. את התשובות שלחו אלינו (נשמח אם תצרפו גם תמונה)

מייל: alon.k.gazit@gmail.com
או לתיבת דואר: 265

הפרס באדיבות: **בין הפותרים נכונה יוגרל פרס והעצים שלנו הפעם: 618 821**

שימו לב—אין זוכה מהחידה הקודמת, הפרס מצטבר לחידה הנוכחית!

נוולד לכם נכד או נכדה בשעה טובה?
הבן או הבת התחנתו במזל טוב?
נשמח אם תשתפו אותנו ונוכל לברך אתכם כאן בעלון
מייל: alon.k.gazit@gmail.com
ת.ד.: 265

לערן ומירב
ליפשיץ
ולכל המשפחה
מזל טוב לנישואיכם

ברכות לאלי ותורן
בראל עם הולדת הנכדים
אייל ומיקה
התאומים של מעיין ואיתי

ריצה לאור ירח

בקיבוץ גזית
ביום ה' 19.9

כולם מוזמנים לרוץ או ללכת, 4, 6, 10 ק"מ של חווית ספורט יוצאת דופן. התכנסות ב-20:30 ברחבת חנות "סוף הדרך" כולבו, זינוק ב-21:00. נסיים ברחצה ליילית בבריכת קיבוץ. מצפים לראותכם...

* מומלץ להצטייד בפנס ראש

לפרטים נוספים: 0509550237
האירוע בארגון חנות "סוף הדרך" ונתרבות קיבוץ גזית

